

[Ole Bjørn Kraft.]

sig, da 1922-Ordnningen havde virket i nogle Aar —, er, at de Forudsætninger, under hvilke Loven af 1932 er gennemført, ikke holdes med den Bevilling, der bliver givet til Flaadens Nybygninger i Øjeblikket. Det var en Forudsætning, udtalt fra denne Talerstol og i Udvalgsbetænkningen dengang, at Flaaden efter et vist Aaremaal skulde bestaa af 9 Torpedobaade og 7 Undervandsbaade. Det er klart efter den Nedsikring, som har fundet Sted af Flaadens Konto til Nybygninger, at dette Tal aldrig vil blive naaet, og derfor har vi i Dag sagt til Regeringen, som vi siger det til Venstrepartiet; I, der har Ansvar for denne Ordning, vi forlanger kun dette af jer, at jeres egen Ordning bliver holdt i Hævd, at det Tal paa Skibe, som I selv har nævnt, ogsaa en Dag bliver virkeliggjort.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ordet for en kort Bemærkning.

Westermann: Det ærede Medlem Hr. Vanggaard sagde, at det skulde ikke lykkes mig at skille Viceadmiral Rechnitzer ud fra den øvrige Flaade. Det kunde aldrig falde mig ind at forsøge det, men jeg har allerede tidligere sagt her, at hvad angaar Viceadmiral Rechnitzers Forslag til en Hær- og Flaadeordning, stod Viceadmiral Rechnitzer alene i Flaaden, og ingen kan være i Tvivl om, at inden for den øvrige Flaade var man alle som een imod det Forslag, og det var særlig netop af Hensyn til Hæren. Det er nemlig usandt, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard siger, at der inden for Flaaden er et Ønske om Hærens Nedsikring. Det har der aldrig været, i hvert Fald ikke saa længe jeg har været i Flaaden; tværtimod, jeg tror ikke, der findes en Forsamling, der mere loyalt gaar ind for virkelig at skabe den størst mulige Effektivitet af Forsvaret for de mindst mulige Midler. Det er det Spørgsmaal, vi ønsker undersøgt, og hvis man skulde komme til et Resultat, som gik ud over Flaaden, tror jeg ogsaa, at Flaadens Officerer loyalt vilde bøje sig for en saadan Afgørelse.

Det, der er Hovedpunktet i denne Diskussion, er: Hvorfor foreslog Venstre i 1932 Nedsættelse af Hærens og Flaadens Budgetter? Jeg vil i Anledning af den Kritik, det ærede Medlem Hr. Vanggaard har rejst, spørge, om det virkelig er det ærede Medlems Mening, at det, at den nuværende Viceadmiral, Hr. Rechnitzer, engang uofficielt har fremsat et Forslag, som over-

hovedet ikke er kommet til Forhandling nogetsteds, skal være Grund nok til, at Flaaden i Dag skal gaa sin Ødelæggelse i Møde. Det har Venstre Ansvar for, og Venstre har i sin Haand at hindre det, og jeg kunde lide at se, om Venstre virkelig vil tage det Ansvar og gøre noget til at hindre det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Det ærede Medlem Hr. Westermann kan ikke hævde, at det kun er een Mand, og det er Rechnitzer, der har ført denne Agitation. Nej, Viceadmiral Wenck, som jeg tror at turde sige nød megen Anseelse inden for Flaaden, stillede Forslag om lige store Budgetter til Hær og Flaade, og den, der var primus motor i de ulykkelige Forhandlinger i 1929, var jo heller ikke daværende Direktør Rechnitzer — ja, han stod maaske bagved —, men det var en Kaptajn fra Flaaden, som indtog en officios Stilling i det foreliggende Tilfælde.

Naar det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft siger, at jeg gav en forkert Fremstilling af Forholdene ved Forhandlingerne dengang, kan jeg ikke underskrive dette. Jeg stillede Forslag om, at vi skulde nøjes med 2 Artilleriskibe, og det blev accepteret fra alle Sider. Derved kunde vi inden for det Beløb, Venstre dengang formaaedes at gaa med til, faa 10 Regimenter i Hæren, og det var alle Udvalgets Medlemmer enige om. Men saa satte den ensidige Flaadeagitation ind, og saa faldt samtlige Det konservative Folkepartis Medlemmer fra og forlangte 3 Panserskibe. Saa lavede man Flaade i Fryd og Gammen i nogle Dage, og da saa Budgettet kom, skulde man til at nedlægge flere Regimenter af Hæren, og saa gik Forhandlingerne i Staa. Det er den sørgelige Sandhed, og det er, mener jeg, en af de sørgeligste Episoder, ogsaa politisk, som skyldes denne ensidige Flaadeagitation.

Naar jeg taler om, at de Konservative altid opløfter Røsten for Flaaden og ikke for Hæren, er det, der er sagt her i Dag, netop et Bevis derfor. Der var maaske mere Anledning til at tale om Luftforsvaret, og jeg vil til Slut minde om, at dengang de Konservative lavede Kriseforlig med Regeringen i 1931, fik de slettet 1½ Mill. Kr. af Forsvarsbudgetterne. Det ofrede de dengang gladelig paa Kriseforligets Alter.